

Gardă la regina de alb

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Din tot noianul de povești pictate
Pe buza ars-a timpului târziu,
Iubirile rămân alambicate,
Doar dragostea mă-mbracă-n argintiu.

Azi mut din nou, dar cu regina albă
(Nu stă cu-ntreaga lume la taifas
Nici nu compune versuri la o halbă
Ca dama neagră care s-a retras)

Și pot să zbor fără să fac rocadă,
Să stau în șah nu pot, chiar dac-aș vrea,
Te văd zâmbind... m-ai prins demult în nadă,
Mă înalț pe cer știind că ești a mea.

- Pioni sunt mulți pe scena lumii vastă,
Iubirile-s mimate tot mai des,
Nebuni s-au aliat jucând canastă,
Nimic nu e lipsit de interes.

Doar între noi n-a băjbăit orgoliu',
Ce alianțe m-ar putea curta,
Când damele de ieri îmbracă doliu
Și regele în șah nu va mai sta?

Înveșmântați în alb pășim pe-aleea
Care desparte pacea de război,
Regina, uneori, sau doar femeia
Ce-ntoarce cursul vremii înapoi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif